

Medaller real. Medaller virtual.

written by Lluís Català Roca | 12 d'agost de 2016

Una vegada més, arriben uns jocs olímpics i els catalans fem (malament) dues coses: la primera, lamentar que Catalunya no hi participa, amb la cantarella tradicional (aquests són els darrers Jocs on no participem, als propers sí que hi serem,...) i la segona creem un medaller virtual de Catalunya, diferenciant les medalles d'Espanya entre les aconseguïdes per atletes catalans i la resta (i posant-nos en un virtual ranking).

Perdoneu, però jo crec que això és una tonteria que només serveix per auto enganyar-nos.

Ara per ara, ens agradi o no, Catalunya és una comunitat autònoma de règim comú d'Espanya. I, per tant, sentiments a banda, oficialment no existeix al món real. Al món real, existeix Espanya i al món olímpic (i de l'esport en general, també) només existeix Espanya, amb el seu Comitè Olímpic i les seves Federacions.

Deixo a banda el sentiment més o menys català i/o més o menys espanyol dels atletes catalans que participen en les olimpíades. Hi ha de tot (bé, crec que hi ha més del segon que del primer, la veritat) i són lliures, com qualsevol persona, de sentir i pensar el que vulguin. I deixo a banda, també, les "obligacions" imposades pel Comitè Olímpic Espanyol i/o les diverses Federacions Espanyoles, de forçar als atletes a participar en aquestes competicions sota amenaces de retirada de fitxa federativa, patrocini i/o plans d'ajuda, etc. No ho considero correcte ni ètic, però bé, venint d'Espanya no és cap sorpresa, oi?

Si volem resoldre aquesta qüestió, només cal fer el següent: acceptar que és així i tenir clar que si volem (realment)

participar en uns Jocs Olímpics i figurar al medaller, hem de ser un país independent, reconegut al món com a tal. I està a les nostres mans fer-ho.

Siguem valents, fem el pas i siguem lliures. I a partir d'aquí, amb el nostre Comitè Olímpic i les nostres Federacions, reconegudes oficialment a tot arreu i integrades en les organitzacions esportives mundials, podrem participar de les olimpíades i de les competicions esportives internacionals en general.

Si no fem aquest pas, continuarem creant i vivint en un món virtual, amb medalles fictícies i amb rankings imaginaris, el món dels perdedors que no són capaços d'afrontar la realitat... i mai arribaran els Jocs on participarem i mai tindrem un medaller propi real.

Deixem d'enganyar-nos a nosaltres mateixos amb la teoria del potencial de l'esport català i el seu pes en el conjunt de l'esport espanyol. Volem saber si som una potència esportiva mundial? De veritat volem saber-ho? Doncs fem el que hem de fer i ho sabrem de forma real, no virtual o imaginària.